

τῷ καλωτέρῳ ὄλωι δὲ σοὶ καλωτέρῳ ἵνα ἐπ' ἐκείνῳ
ἢ τὸ σε μὴ παραχθῆναι.

K. E. Φ. 17.

Εἰ προκόψαι θέλεις, ὑπόμεινον, ἕνεκα τῶν ἐπι-
τὸς αἰνήτος. δόξαι, καὶ ἠλίθιος. μηδὲν βούλου
δοκεῖν ἐπίβτασθαι. καὶ δόξης τισὶν εἶναι τις,
ἀπίστευτοι σεαυτῷ. ἴσθι γάρ, ὅτι εἰ ζῆλον, καὶ
τὴν προαίρεσιν τὴν σεαυτοῦ κατὰ φύσιν ἔχουσιν
Φυλάξαι, καὶ τὰ ἐκτός· ἀλλὰ τὸν ἑτέρου ἐπι-
μελούμενοι, τοῦ ἑτέρου ἀμελεῖσαι πᾶσά ἀνάγκη.

K. E. Φ. 18.

Ἐάν θέλῃς τὰ τέκνα σου, καὶ τὴν γυναῖκα, ἰ
καὶ τοὺς φίλους σου πάντοτε ζῆν, ἠλίθιος εἶ
τὰ

deletis quatuor, verbis ὄλωι δὲ σοὶ καλωτέρῳ. Verba ista tenent
Heyn. et Vill. sic pergunt, ἵνα ἐπ' ἐκείνῳ μὴ ἢ (vel, ἵνα
μὴ ἐπ' ἐκείνῳ ἢ) τὸ σε παραχθῆναι.

CAP. XIII. ἀνήτος. Alii ἀνοῦς. δόξαι. δόξαι scribo. μηδὲν
βούλου. καὶ μηδὲν βούλου ed. Vill. προαίρεσιν τὴν σεαυ-
τοῦ. προαίρεσιν αὐτοῦ ed. Meib. τὸν ἑτέρου ἐπιμελ. τοῦ
ἑτέρου scribo. τὸν πατέρου ed. Vill.

CAP. XIV. 1. Ἐάν θέλῃς. Ἐάν θέλῃς ed. Meib. et sic rursus
infra ἂν δὲ θέλῃς. τοὺς φίλους εὖν. σου deest in ed. Meib.

non ei tam bene est, (tibi ipse efficiat; te non per-
vero omnino bene,) ut turbari.

CAP. XIII. (Ed. Wolf. C. 18.)

Si proficere vis, perfer si enim, non facile esse, &
ob externas res amens ac voluntatem suam naturæ
fatuus videaris. nihil ve- consentaneam servare, &
lis videri scite; & si qui- res externas; sed omnino
bus esse. aliquis videre, necesse esse, ut, qui alte-
ipse tibi diffidito. scito rum curet, alterum negligat.

CAP. XIV. (Ed. Wolf. C. 19 et 20.)

Si velis liberos tuos & per vivere, stultus es. nam
uxorem, & amicos, sem- que in tuâ potestate non
sunt,

τὰ γὰρ μὴ ἐπὶ σοί, θέλεις ἐπὶ σοὶ εἶναι· καὶ τὰ ἄλλότρια, τὰ εἶναι. οὕτω καὶ τὸν παῖδα θέλης μὴ ἀμαρτάνειν, μαρὸς εἰ· θέλεις γὰρ τὴν πακίαν μὴ εἶναι πακίαν, ἀλλ' ἄλλό τι. ἐὰν δὲ θέλης ἀφγεγμένον μὴ ἀποσυγχάνασθαι, ταῦτο ἀμαρτάνουσι. τούτο οὖν ἄσκει, ὁ δύνασθαι. Κύριος ἐκείνου ἐστίν, ὁ τῶν ὑπ' ἐκείνου θελομένων, ἢ μὴ θελομένων, ἔχει τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸ περιποιῆσαι ἢ ἀφαιρῆσαι. ὅστις οὖν ἐλεύθερος εἶναι βούλεται, μὴτε θελέτω τι, μὴτε φευγέτω τι τῶν ἐπ' ἄλλοις· εἰ δὲ μὴ, δουλεύειν ἀνάγκη.

Κ Ε Φ. 16.

Μέμνησο, ὅτι ὡς ἐν συμποσίῳ, δεῖ σε ἀναστρέφεισθαι. περιφερόμενον γέγονέ τι κατὰ σε; ἐκτέ-

μη ἐπὶ σοί, θέλεις ἐπὶ σοὶ εἶναι. Vtrobique ἐπὶ σοὶ scribo, cum emphasi; & sic fere mssu libri. 2. περιποιῆσαι. περιποιῆσαι τι ed. Vill.

CAP. XV. ὅτι ὡς ἐν συμπ. Nonnulli ὅτι, absque ὡς. Vnus codex ὡς dat, absque ὅτι. Forf. Μέμνησο, πᾶς (vel ὅπως) ἐν συμπ. Memento, quo pacto in convivio &c. εἶσε.

sunt, ea in potestate tuâ esse vis, & aliena, esse tua. sic quoque si puerum peccare non vis, factus es. vis enim vitium non esse vitium, sed aliud quidpiam. si autem velis appetens aliquid, eo non excidere, hoc potes. quod potes igitur, hoc exerce.

Cujusque dominus is est, qui ea quæ ipse vult, aut non vult, potestatem habet vel conferendi vel auferendi. quisquis igitur liber esse vult, nec velit quidquam, nec fugiat, ex ipsa quæ in aliorum sunt potestate: alioquin, ferre necesse est.

CAP. XV. (Ed. Wolf. C. 21.)

Memento oportere te, tanquam in convivio, verbari ad te devenit? porrectâ manu

τῷ καλῶς ὄλωι δέ σοι καλῶς· ἵνα ἐπ' ἐκείνῳ
ἦ· τὸ σε μὴ παραχθῆναι

Κ Ε Φ. γ.

Εἰ προκόψαι θέλεις, ὑπόμεινον, ἕνεκα τῶν ἐπι-
τὸς ἀνάγκης· δόξαι, καὶ ἠλιθίως· μηδὲν βούλου
δοῦν ἐπίστασθαι· καὶ δόξης τισὶν εἶναι· τις
ἐπίστευσε σεαυτῷ· ἴσθι γάρ, ὅτι εὖ γινώσκοντες, καὶ
τὴν προαίρεσιν τὴν σεαυτοῦ κατὰ φύσιν ἔχουσαν
φυλάττειν, καὶ τὰ ἐκτός· ἀλλὰ τὸν ἑτέρου ἐπι-
μελούμενον, τοῦ ἑτέρου ἀμελεῖναι πᾶσα ἀνάγκη.

Κ Ε Φ. δ.

Ἐάν θέλεις τὰ τέκνα σου, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ
καὶ τοὺς φίλους σου πάντοτε ζῆν, ἠλιθίως εἶ-
τα

deleat quatuor verbis ὄλωι δέ σοι καλῶς. Verba ista tenen-
tes Heyn. et Vill. sic pergunt, ἵνα ἐπ' ἐκείνῳ μὴ ἦ (vel, ἵνα
μὴ ἐπ' ἐκείνῳ ἦ) τὸ εὖ παραχθῆναι.

CAP. XIII. ἀνάγκης. Alii εὐνοῦς· δόξαι scribo. μηδὲν
βούλου. καὶ μηδὲν βούλου ed. Vill. προαίρεσιν τὴν σεαυ-
τοῦ. προαίρεσιν αὐτοῦ ed. Meib. τὸν ἑτέρου ἐπιμελ. τοῦ
ἑτέρου scribo. τὸν πατέρα ed. Vill.

CAP. XIV. 1. Ἐάν θέλεις. Ἐάν θέλεις ed. Meib. et sic rursus
infra ἂν δὲ θέλεις. τοὺς φίλους σου. σου deest in ed. Meib.

non ei tam bene est, (tibi ipse efficiat; te non per-
vero omnino bene,) ut turbari.

CAP. XIII. (Ed. Wolf. C. 18.)

Si proficere vis, perfer si enim, non facile esse, &
ob externas res amens ac voluntatem suam naturae
satus videaris. nihil ve- consentaneam servare, &
lis videri scite; & si qui- res externas; sed omnino
bus esse. aliquis videre, necesse esse, ut, qui alte-
ipse tibi diffidit. scito rum curet, alterum negligat.

CAP. XIV. (Ed. Wolf. C. 19 et 20.)

Si vells liberos tuos & per vivere, stultus es. nam
uxorem & amicos, sem- quae in tua potestate non
sunt,

